

НЕОДНОЗНАЧНИЙ ЧАС

Можливо я сьогодні не сучасний,
Мабуть сидить в мені консерватизм,
Категоричний і несвоєчасний,
Не вмію я боротися із ним?

Та відкидаю показне й фальшиве,
Брутальність пірсінгів, татуювань,
Мені нескромне – значить некрасиве,
Веде до гіркоти й розчарувань.

Дірок на джинсах я не переношу
І не люблю браваду й епатаж,
Та без огиди бачити не можу
Нав'язливий і показний кураж.

Ходив у школу з латками на ліктях,
Тому пізнав “естетику” дірок,
В селяноклаком не блищали нігті
Й чобіт кирзою міряли ми крок.

Учитель мусить учнів розуміти,
Але вони чи зрозуміють нас?
І все ж покликані ми їх учити...
В такий живем неоднозначний час.

Дай Боже нам не збитися з дороги,

Лицем не втрапити в брудний кювет,
А молодим надати допомогу,
В піке щоб не скінчився їхній злет.

Легкі думки та меркантильні мрії
Витають в нерозумній голові,
Від них незріла молодість дуріє,
Шляхи все вибираючи криві.

Хай я сьогодні зовсім не сучасний,
Комусь не до смаку консерватизм,
Та злу завадить треба своєчасно,
Щоб потім не боротися із ним.

Дата написання вірша: 2021-01-10